

Bezinning

Waarom zoveel leed, zoveel onbegrijpelijk leed,
misschien ook bij jou, in je huis, in je hart?
Leed dat je niet zeggen kunt,
omdat het reeds jaren in je binnenste knaagt.
Leed waar je niet om gevraagd hebt.
Ongelukken, tegenslagen die je achtervolgen?
Een mislukt of verkild huwelijk?
Een langdurige ziekte zonder uitzicht op genezing?
Onbegrip, ondankbaarheid,
Een jarenlange ruzie in de familie,
Een belediging, een hard woord
waar je 's nachts van wakker ligt?
Misschien een grote eenzaamheid op je oude dag?

Er hangt een kruis boven elk leven.
Lijden en dood wachten voor elke deur.
Als je opstandig wordt, groeit de verbittering
En komt er een verschrikkelijk litteken in je hart.
En het kruis wordt nog zwaarder.
We hebben geen keus. We moeten op de knieën
voor het mysterie van het lijden,
op de knieën voor God, de enige
die in onze donkerste nacht
nog sterren kan doen schijnen.

(Phil Bosmans, Menslief, ik wens je vrede en alle goeds)

Stilte

Gebed

Dit is het gebed
van een vader die zijn kind verloor.

O Heer,
U hebt mij niet zoals Abraham gevraagd:
Offer mij uw zoon
die u liefhebt!
U hebt het genomen,
het kind
dat U beminde.
U hebt het gegeven,
U hebt het genomen.
Ik ben niet sterk
zoals Abraham, de vader.
Ik ben niet sterk
zoals Maria, de moeder.
Ik ben zwak, Heer,
omdat ik uw goedheid niet zie.
Ik ben een riet, Heer,
dat U geknakt hebt.

U bent het
die neemt.
U bent het
die het riet knakt.
U alleen
geeft.
U alleen
richt op.
U alleen
aanbid ik
uit de duisternis.
Leid naar het licht!
U leidt naar het licht.
Heer, leid mij!
U hebt ons gegeven,
ons,
dit kind,
dat U beminde,
dat een licht was van U,
ons gegeven.
U zij dank, Heer.
Hier ben ik, Heer,
spreek een woord,
en mijn ziel zal gezond worden.

(Friedrich-Karl Schwebel)

Muziek

Gebed

Als we uitgeblust neerliggen,
als we er niet meer in geloven,
niet in ons werk,
niet in onszelf,
niet in anderen
en nauwelijks nog in U, God,
tot wie moeten we ons dan wenden?

Kom dan zelf naar ons toe,
sta mèt ons in de troosteloosheid
van deze tijd
en draag met ons wat wij te dragen hebben.

Verlicht onze last niet,
maar vergroot onze draagkracht.
Zend uw engel
met water en brood voor onze reis
en met uw woord: Sta op.

(Frans Cromphout sj)

Stilte

Bezinning

Waarom schrikken wij ervoor terug
ons door God te laten beminnen?
Waarom zelfs die gedachte afwijzen
en al het lijden van de wereld aanwijzen
om te bewijzen
dat Gods liefde een illusie is?
Waarom moet de wereld eerst
volmaakt zijn
vooraleer we durven te geloven
dat God ons liefheeft?

Waarom schrikken wij ervoor terug
ons door God te laten beminnen?
Waarom willen wij afstand houden?
Waarom telkens uitpakken
met het doembeeld van onze zonden
en onze behoefte aan vergeving?
Waarom niet simpel gelukkig zijn
omdat God ons bemint?

Als God ons wil beminnen
in een wereld zoals die is,
als Hij ons wil liefhebben
zoals wij zijn: lekker onvolmaakt,
struikelend, maar steeds op weg.

Als liefde nu eens zijn manier is
om het lijden van de wereld mee te dragen.
Als liefde zijn manier is
om ons te genezen,
om ons weer heel te maken.
Als liefde zijn taal is, zijn Woord...
Waarom zouden wij er dan voor terugschrikken
om Hem te antwoorden in dezelfde taal
met hetzelfde woord?
Hij heeft het ons in het hart gelegd.

(Manu Verhulst, Geloven met het hart)

Stilte

Evangelie

De eerste lezing
is een hertaling van psalm 121.

Ik kijk omhoog
naar de bergen.
Wie kan mij helpen?

God kan je helpen
die de hemel en de aarde
gemaakt heeft.
Hij laat je niet los.

Er blijft een weg
waarop je verder kan gaan.
God is niet een mens
die in slaap valt.
Je raakt bij Hem
niet uit het oog.

Hij gaat met je mee
en blijft bij je,
zo zeker als je schaduw
bij je blijft en je niet verlaat.
Hij bewaart je
als de zon schijnt overdag
en 's nachts als de maan schijnt.
Je raakt niet verloren
zelfs niet in het duister
van het kwaad.

Hij zal bewaren
die je bent,
je diepste zelf.
God zal je bewaren
in leven en dood
tot in eeuwigheid.
Amen.

(Johanna Klink, Omgaan met lijden en sterven)

(Korte stilte)

De tweede lezing is een korte tekst van Jesaja.

Sion zei: "De Heer heeft mij verlaten,
de Heer is mij vergeten."

Zal een vrouw haar zuigeling vergeten,
zal een moeder zich niet erbarmen over het kind van haar schoot?
En zelfs als die het zouden vergeten:
Ik vergeet u nooit.
Kijk, in mijn handpalmen heb ik u geschreven,
en uw muren staan mij voortdurend voor ogen."

(Jesaja 49, 14-16, Willibrordvertaling)

Stilte

Gebed

God, onze Vader,
ook thans wordt Jezus weer gekruisigd
in zovele lijdende mensen,
mensen van ver die door tv en pers
bekenden zijn geworden,
mensen van kortbij die elke dag aan het lijden
een gezicht geven.
Laat ons in de liefde ten einde toe gaan
om hoe dan ook het lijden van enkele mensen meer leefbaar te maken.

Zelf worden wij soms door het lijden verpletterd,
of het brengt ons in de war.
Meer en meer wordt het lijden een werkelijkheid
die in ons leven verweven is.
Maar nooit zijn wij ermee verzoend.

Met deze onmacht en deze pijn
vertrouwen wij ons aan U toe.
Geef ons een ruimte van vrede en vertrouwen.
Wij willen ons vasthouden aan uw Liefde ten einde toe.
In uw handen bevelen wij onze geest.

En geef ons de moed om telkens weer,
ook als het lijden zwaar doorweegt,
hoe dan ook,
zodra het enigszins mogelijk is,
één stap te zetten naar de lijdende medemens
om in deze dikwijls doorzichtige wereld
een teken van liefde te stellen,
een teken van hoop voor hem en voor ons.
Laat ons mét Jezus Christus blijven gaan
naar de lijdende mensheid.

(Paul Schruers, *Dagsluitingen*)

Lied

In het duister van ons lijden zoeken wij naar licht.
In het duister van ons lijden is Hij ons licht,
Hij, onze verrezen Heer.
Zijn licht is het laatste woord van Hem die leeft.
Dat verwoordt Huub Oosterhuis in zijn lied
'Licht dat ons aanstoot in de morgen'.
U vindt de tekst op uw blaadje.

Licht dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht waarin wij staan,
koud, een voor een, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint,
vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt,
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien,
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien

en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
Licht, laatste woord van Hem die leeft.

(tekst: Huub Oosterhuis)

Stilte

Bezinning

Laten we samen de tekst lezen die u vindt op uw blad.

Gezegend de mens die weet
dat de stille liefde van God
ons altijd draagt en vasthoudt,
wat er ook gebeurt in ons leven.

Gezegend de mens die weet
dat God ons geen moment
uit het oog verliest,
ook niet als het leven ons zwaar valt.

Gezegend de mens die weet
dat de weg ons gewezen wordt,
ook al weten wij nog niet
hoe deze gaat en waar hij ons brengt.

Gezegend de mens die weet
dat al onze wegen uitlopen tot
in de handen van Hem die onze
oorsprong en bestemming is.

Gezegend de mens die wéét.

(Hans Stolp, Ik geloof in jou. Troostboek voor ieer die even wat troost en bemoediging nodig heeft)

Stilte

Bezinning

Pasen volgt na dagen lijden.
Pasen kondigt leven aan.
Pasen wil de mensen tonen
welke weg ze kunnen gaan.

Pasen doet het licht weer schijnen
voor wie werkelijk heeft gewaakt.
Pasen brengt ons in beweging
voor wat 't leven zinvol maakt.

Pasen laat de Heer verschijnen
na een hopeloze nacht.
Pasen vraagt ons te geloven
dat ook Jezus op ons wacht.

Pasen in ons eigen leven
geeft ons telkens te verstaan
dat we ondanks onze kleinheid
opgewekt mogen bestaan.

Pasen is een dag van vreugde,
Pasen in een dag van licht.
Pasen legt bij zwakke mensen
weer een glans op hun gezicht.

(Frans Weerts)

Stilte

Afsluiting

Bedankt omdat u vanavond
in gebed bij ons wou zijn,
net één week
vòòr we het lijden en de dood van onze Heer gedenken
en zoeken wat daar de boodschap voor ons eigen leven van is.

Ons volgend Oasemoment is op donderdag 23 april.
Het zal ingaan op het evangelie van de volgende zondag:
"Ik ben de goede Herder.
Een goede Herder geeft zijn leven voor zijn schapen."

Wij wensen u straks een Goede Week toe
die u dichter mag brengen bij de kern van ons geloof:
dat Gods boodschap van liefde
zelfs sterker is dan de dood.

Laat de zegen van de Heer
rusten op u en allen die u dierbaar zijn.